

Wilt u voorlezing van deze preek in uw gemeente even melden via contact@vanbruggenpreken.nl ?

[1]

Broeders en zusters,

U hoort het vaak genoeg:

„Er ligt een schat op u te wachten! [2.1]

Nú!

Een schat van 13,2 miljoen euro.

Maar u moet snel zijn, anders is een ander u voor.

Koop vandaag nog een lot.

En morgen begint uw nieuwe leven!

Uw schat ligt al klaar.

Neem nu snel actie en verander uw bestaan.´´

U kent dit loterij-nieuws wel.

En ik hoop dat u er uw schouders over ophaalt.

Het is natuurlijk niet waar dat er 13,2 miljoen op *mij* ligt te wachten.

Er zijn miljoenen mensen die er op afkomen. Anderen dringen voor. U gaat onder in de massa. En het is maar één van die miljoenen mensen die het geld krijgt. Al die miljoenen mensen min één gaan terug naar af. Tien, twintig euro armer. Dat is de werkelijkheid.

De kans dat u wint is vrijwel nul.[2.2]

Eigenlijk weet iedereen dat ook wel.

Toch wagen mensen er iets aan: ze hebben er geld voor over, elke keer opnieuw. Al is het bijna zeker dat het weggegooid geld is.

Waarom doen ze dat?

Omdat ze verlangen naar een ánder leven.[2.3]

*

Met 13 miljoen euro kun je uitstappen uit de sleur van je beperkte bestaan. Je kunt een auto kopen of als je die al hebt kun je een boot kopen, alle winters in Majorca zijn, altijd uit eten gaan, alle CD's kopen waar je zin in hebt, in een andere buurt gaan wonen, een villa met een zwembad laten bouwen! Eén keer winnen en alles wordt anders!

Dat verlangen naar een eigen rijkje brengt miljoenen mensen er toe hun geld te verliezen aan een droom.

Eigenlijk weet iedereen wel dat de kans klein is, zeer klein! Maar wat heel veel mensen niet beseffen, is dat hun droom in werkelijkheid een nachtmerrie zou blijken te zijn.

Je moest eens weten! Eigenlijk kón iedereen het ook wel weten: het plotselinge geld slokt het leven op. In Spreuken staat het al: „Rijkdom die in korte tijd verworven is, brengt geen zegen voor later” (Spreuken 20:21).[2.4]

Er zijn genoeg gegevens bekend die deze wijsheid van Spreuken steunen. De meeste mensen kunnen het helemaal niet aan. Alles verandert, behalve zij zelf. Verkeerde vrienden komen op ze af. Ze kunnen hun weelde niet besturen. Vaak eindigt het met het verlies van huwelijksgeluk en gezinsgeluk. Het grote geld slokt je op. En het vergaat als sneeuw in de zon. Je wilde zwemmen in de oceaan, maar je vergat dat je niet kunt zwemmen.

En zelfs als het een enkele keer gebeurt dat iemand zijn eigen plotselinge rijkdom aan kan, is er veel waar al dat geld niets aan verandert. De oorlog om je heen blijft doorgaan, de bus die je weer naar je hotel zal brengen glijdt nog evengoed van de helling af in het ravijn, de ziekte is niet af te kopen, en de dood komt geen seconde later.

Je eigen rijk kun je niet bouwen.
Ook niet met 13,2 miljoen euro.

Eigenlijk weet iedereen dat ook wel. En toch wagen mensen een gokje, want wie wil er nu niet het grote, het andere leven?

*

De tekst van deze dag gaat ook over een schat. Over een man die in een akker een *kapitaal* vindt.[3.1]

Die kans was vroeger groter dan nu. Mensen hadden geen bankkluisjes. Wanneer ze veel geld of sieraden hadden en die veilig wilden opbergen, stopten ze die in de grond.[3.2]

Dat is in de oorlog ook in Nederland nog door veel Joden gedaan voordat ze werden weggevoerd.

De grond praat niet. Zij zwijgt en verbergt.

Maar soms stierf de eigenaar plotseling. En niemand wist dan waar de schat verborgen was. Misschien wisten anderen wel niet eens dat die gestorven eigenaar in het bezit van een kapitaal was geweest.

De grond zweeg.
Niemand weet er meer van.[3.3]

Totdat iemand toevallig die grond omwoelt en opeens op de sieraden stuit. Hij graaft zenuwachtig verder en ademloos ziet hij de grote hoeveelheid juwelen boven komen.

Een schat die je zomaar in de schoot valt.

*

Nee, toch niet!

Deze vondst is een schat die toebehoort aan de tegenwoordige eigenaar van dit stukje grond. Je mag deze schat niet zomaar meenemen. Je kunt het bodemkluisje van de buurman toch niet leegroven![3.4]

Maar misschien weet hij niet van het bestaan van deze rijkdom in zijn bodem...! Je kunt het proberen. Zou hij zijn akker willen verkopen? Zou hij niet doorhebben wat er in de bodem zit? Je kunt het wagen. Het kost veel. Meer dan een lot. Maar het levert je een fortuin op!

De slimme vinder zet alles op alles om die akker in bezit te krijgen. Hij wéét wat er aan te verdienen valt. Hij heeft er zijn laatste spaarcentjes voor over.[3.5]

Zo gaat dat.

*

Dit is iets anders dan een gokje wagen voor een paar tientjes. Dit is het inzetten van alles wat je hebt omdat je weet dat deze schat werkelijk *op jou* ligt te wachten.

Er zijn geen miljoenen mededingers.

Jij bent de enige!

Maar je moet er veel voor over hebben.

Wie slim is, pakt zijn fortuin.

Dit is geen gokje, dit is beleid.

*

Komen we nu in de kerk vandaag om een oud geluksverhaal te horen? Het verhaal van de gelukkige vinder in Palestina?

Nee, dit verhaal dient als voorbeeld voor iets heel anders.

Luister maar.

Jezus zegt niet: „Je hebt geluk wanneer je een *kapitaal* vindt!”

Hij zegt: „Het *hemelrijk* lijkt op een schat in een akker”.[4.1]

Het verhaal gaat dus niet over 13,2 miljoen.

Maar over het hemelrijk.

En dat wordt een heel ander verhaal.[4.2]

Om twee redenen.

1. Het gaat nu niet over *mijn* rijk, over *mijzelf* als koning van mijn bestaan. Het gaat hier over het rijk van een *ander*.

2. En het gaat dan niet over het rijk van een *medemens*, maar over het rijk van de *hemel*.

*

Het hemelrijk is om deze twee redenen een werkelijkheid die iets van mij vraagt en die iets aan mij geeft.

-

Deze werkelijkheid *vraagt* iets van mij.[4.3]

Wanneer God in de hemel de rijke koning is, dan moet ik mij leren schikken en onderwerpen. Dan mag ik niet langer streven naar mijn eigen koninkrijkje van 13 miljoen, als het kan. Maar dan moet ik mij buigen en voegen. Dat vraagt van mij een hele andere levenshouding. Niet: „Wat kan ik bereiken?“, maar: „Wat wilt U dat ik doen zal?“

Niet een gokje wagen in het leven, maar je leven afgeven aan God. Alstublieft, het is van U en ik wil onderdaan worden. Niet mijn rijkdom kome, maar uw koninkrijk.

Die houding is voor ons heel moeilijk.

Wij hebben het tegenwoordig in ons zitten om onze eigen wil te doen en te vragen wat we zelf leuk vinden.

En het wordt een hele verandering wanneer onze eerste gedachte steeds weer zou worden: „Wat wil mijn Koning van mij op dit moment?“

Toch vraagt het hemelrijk dit van mij, mensje uit de aarde.

-

Maar de werkelijkheid van het hemelrijk *géeft* ook iets aan me. Het tilt me van de aarde naar de hemel. Van de dood naar het leven. Van de hebzucht naar de liefde. Van de eenzaamheid naar de gemeenschap. Van het duister naar het licht.[4.4]

Dát is pas goed een lichtende toekomst: een leven waarin de goede en almachtige God alles overheerst en waar de machten van geweld, gemeenheid, onrecht, egoïsme, bruutheid en onverschilligheid zijn verdwenen.

Een wereld zonder Afghanistan en zonder Sudan, zonder criminaliteit en zonder het verpleeghuis. Een wereld van engelen en recht, van vreugde en liefde, van leven zonder dood.

Dat moet als muziek in je oren klinken.

Eigenlijk is dit de droom die de mensen zouden moeten dromen.

Ze zijn het vergeten.[4.5]

Ze weten nog wel dat ze eigenlijk bevrijd moeten worden uit de harde werkelijkheid van dit leven. Daarom dromen ze van die 13 miljoen.

Maar die droom is een vergissing, een illusie.

Wij moeten van die nachtmerrie af.

Toch mogen we wel een mooie droom leren dromen: de droom van een paradijs voor mannen en vrouwen, veilig en heilig.

*

En laat die droom nu werkelijkheid worden!

Je zult het niet geloven, maar je wordt wakker en je ziet opeens dat de droom is uitgekomen.

Want wie staat daar voor je?

Wrijf je ogen uit en kijk eens goed.

Daar zit een mens uit de hemel in een bootje op het meer van Galilea.

En de mensen met duizenden op de oever.

Kijk daar zit Hij in levende lijve.[5.1]

Milde handen, vriendelijke ogen.

Genezende handen, ontdekkende ogen.

Je doofheid geneest ervan, en de blindheid lost op en je kind wordt weer levend. De hemel op aarde![5.2]

Daar komen de mensen op af.

En in de verte klinkt al de muziek.

„Zalig die treuren: ze zullen vertroost worden;

zalig de zachtmoedigen: ze zullen de aarde beërven´´.

De droom is méér dan een droom van zieners en profeten.

Het is de *werkelijkheid* van Gods hemelrijk, komend op aarde.

Het is de werkelijkheid van onze goede Heiland, Jezus Christus.

Hij werd arm om ons rijk te maken.

Hij gaf alles om ons alles te schenken.

Hij ging als een dode in de akker van de aarde, in de hof van Jozef van Arimatea, opdat wij als levenden een hemels geluk zullen genieten door zijn triumfantelijke verrijzenis.[5.3]

Dat is het hemelrijk.

Het is goed voor mensen.

Een schat waar je nooit aan verliest.

*

Jezus zegt dat ook.

Het koninkrijk der hemelen is gelijk aan een schat.[5.4]

Dat begrijpt een kind al wel.

Dat begreep ook iedere leerling.

Het hemelrijk is de grootste schat van de hele wereld. De enige echte. De enige met toekomst voor eeuwig.

Duidelijk!

*

Maar dan opeens zitten we in de mist.

Hoor wat Jezus nu verder zegt: „Het hemelrijk lijkt op een schat, verborgen in een akker”.

Dit klopt niet.

Hij zelf zit op klaarlichte dag op dat bootje en alle duizenden zien Hem. Hún held! Ze stromen toe. Er is niets stiekems en verborgens aan Hem.

En het hemelrijk is vol muziek en macht en zekerheid. Machteloze en bange mensen verbergen zich.

Maar het hemelrijk heeft niets te verbergen. Het is stralend en sterk.

Wie verbergt dat nu?

Geen Jood zou dit een gewoon beeld vinden. Stel dat je zegt: de toekomst ligt onder de struiken. Of dat je zegt: de verlossing van de wereld ligt op de bodem van de zee! Wie zou daar een touw aan vast kunnen knopen?

Toch is het hemelrijk wél een schat die *verborgen* is in een akker.[6.1]

*

Het is Jezus die het zegt.

En dat is ook meteen de sleutel.

Bij Hem is het hemelrijk verborgen. Hij is een mens uit Maria. Men kan Hem kortweg typeren als „De Nazoreeër”, de man uit Nazaret in Galilea.

De leiders van Israël kunnen zeggen dat Jezus van Beëlzebul komt. Hij is een kale akker, speelterrein van duistere geesten.[6.2]

De mensen bij het kruis zullen straks spotten: „Anderen verlost Hij, maar zichzelf kan Hij niet verlossen”. Hij is een kale akker, een bloedakker, vergeet Hem maar. Er zit verder niets in Hem. Er zal niets meer uit Hem komen.

En zo kijken miljoenen mensen tegen Jezus aan: een mens als alle mensen, een rabbi onder de rabbi's, een veldje aarde tussen de vele veldjes aarde. Ze zien er niets bijzonders aan.

*

De leerlingen van Jezus zijn stellig geschrokken van wat Hij zei. Ze verkeken zich in deze tijd nog op de toeloop van de scharen. Jezus moet ze ontnuchteren. Hij spreekt gelijkenissen over het zaad dat tussen de dorens gaat vallen. En over het onkruid dat opgroeit met de tarwe. Onkruid vanwege de haat van de tegenstander.

De leerlingen moeten nuchter worden. Het hemelrijk is een schat in een aarden akker. Verborgen. Onopgemerkt door de meeste mensen.[6.3]

*

Zo is het ook vandaag: Jezus is niet de held van de wereld. Er is meer aandacht voor de 13,2 miljoen en voor het winnende lot. Dát is op de televisie.

Is Jezus niet belangrijker voor onze toekomst en voor ons geluk? Hangt de hele toekomst van

Nederland en van heel het milieu van mens en dier niet aan Hem?

Ja, het hemelrijk is oneindig veel beter voor mens en dier.

En dat hemelrijk kómt er met onze Heiland.

Maar het is als een schat die verborgen is in een akker. De mensen lopen er overheen zonder er bij na te denken.[6.4]

Dat is de realiteit.

*

Toch is het hemelrijk niet een *onbereikbare* schat. Het is te vinden op de áárde, ín de akker. Bereikbaar voor ú, voor jóu!

Je hoeft geen lot te kopen. Je hoeft geen geluk te hebben als één uit de vele miljoenen.

Je moet persoonlijk gaan zoeken.

Dan vind je wel.

Wie zoekt zal vinden.

Maar je moet er op uit zijn.

Je moet willen v́nden.

Dit v́nden moet je niet te min wezen.

Veel mensen denken: „Waarom zou ik in die gewone grond gaan zoeken, ik kijk liever in de lucht, want ik ben veel te belangrijk als mens om op mijn knieën op de grond te gaan liggen en om diep te buigen naar de bodem.”[6.5]

Laat het je niet te min zijn om op je knieën te vallen op deze aarde. Acht de gewone grond niet te min om de hemelse schat te vinden!

Het is maar een mens uit Nazaret, maar in die mensheid vindt u de godheid, wanneer u voor Hem knielt!

Hij zou zomaar een wonderdoener uit die tijd kunnen zijn, maar in die wonderdoener vindt u de zoon van God wanneer u voor Hem buigt.

Een mens van aarde, geboren uit de maagd Maria, maar in die mens woont heel de godheid lichamelijk.

Simon vond de schat in de aarde, toen Hij tegen de mens Jezus zei: „U bent de Christus, de zoon van de levende God!” En toen wist hij ook wat hem te doen stond: „Heer, tot wie anders zouden wij heengaan, want U hebt woorden van eeuwig leven, en wij hebben geloofd en erkend dat U bent de heilige van God!”

*

Schaam je niet voor de akker, wanneer je de schat wilt bezitten.

De mensen zullen zeggen: Wat zie je daar nou in?

Je vrienden en vriendinnen zeggen misschien: Waarom zou je je druk maken om wat Jezus van je wil? Wat heeft Hij voor bijzonders in deze tijd?

Veel theologen van vandaag zullen zeggen: Jezus is de erfenis van het christendom, een molshoop van de religieuze geschiedenis.

Je kunt toch christen zijn zonder je zo druk te maken om de geboden van de bijbel, dat boek op houtpapier geschreven?

Wat wil je met die akker?

Kom overeind als mens.

Sta op je eigen benen als jongere.

Weet wat je wilt en vind de weg die bij jou past.

En dan laten we die gebogen krabber in de aarde achter ons.

Wat heeft hij daar te zoeken in die oude grond?

Er is daar zo weinig te beleven!

Zo wenden veel mensen zich af.

*

Maar Jezus zegt in onze tekst dat er ook andere mensen zijn.

Wie het rijk heeft ontdekt in de akker, gaat heen en zet alles op alles om die akker te kopen.

Hij verkoopt al wat hij heeft.

Hij koopt geen lot, hij waagt geen gokje, maar hij koopt een akker, hij wint met zekerheid.

We moeten daar niet gemakkelijk over denken: alles verkopen wat je hebt.

Toch is dit de prijs.

Wie achter Mij wil komen, neme zijn kruis op zich, zegt Jezus.

Door lijden heen zullen wij het rijk binnengaan, zegt Paulus.

Het hemelrijk wil ons optillen en meenemen: willen wij dan de dingen die beneden zijn gaan loslaten?

Paulus zegt: bedenkt de dingen die van de hemel zijn, waar Christus is aan de rechterhand van zijn hemelse Vader.

Veel kerkmensen willen het geloof er bij hebben, naast andere dingen.

Dat kan niet.

Wanneer je de schat gevonden hebt, gaat dat je hele leven beheersen.[7.1]

*

Waarom zou je?

Omdat je de schat hebt *gezien*.

Jezus zegt: „in zijn vreugde erover” gaat de man heen en verkoopt alles wat hij heeft.

Daar hebt u het geheim: „zijn *vreugde erover*”. [7.2]

Wanneer de ogen van die man niet waren gaan flonkeren toen hij de juwelen zag en de gouden bekers, dan had hij het gat dichtgemaakt en hij was overgegaan tot de orde van de dag. Maar hij droomt voortaan van die diepe glans en die heldere flonkering en hij verlangt die juwelen te krijgen. Schitterend!

En nu komen we op een belangrijk punt: hebt u de *schittering* van het hemelrijk gezien? [7.3]

Voor veel christenen is het hemelrijk geen droom maar slechts een woord. Toch moet het een droom voor je worden. Een bevlogenheid. Je moet een mens worden vol verlangen en heimwee.

De schat moet in de eerste plaats in je h art zijn.

Zodat je zegt: Wie heb ik naast U omhoog? Wat zou mijn leven op aarde zijn zonder U, o mijn God! En de vreugde over je Heiland die voor je stierf moet zo diep in je hart dalen dat je geen andere drijfveren meer overhoudt.

Is Hij niet meer dan vader en moeder, dan man of vrouw, dan kinderen of kleinkinderen?

Kijk eens goed in het evangelie, kijk in deze tijd van het kerkelijk jaar eens goed naar al die werken en woorden van Jezus, overdenk zijn wonderen en word het gewaar: Hij is de poort naar de hemel! Hij is de schat van mijn leven!

Om christen te blijven moet je een *geheim* in je leven hebben. Laten de mensen zeggen wat ze willen, laten de moderne mensen boeken schrijven tegen het christendom zoveel ze willen, toch blijft mijn hart gerust in mijn Heiland. Ik ervaar de kracht van zijn Geest in mijn leven en zijn wonden zijn mij tot troost in alle strijd. Ik ken Hem omdat ik door Hem gekend ben. Dat vuur van mijn liefde kan niemand meer doven. Laat de akker waar de mensen op uitzien, kaal zijn, ik weet wel beter. En ik neem mijn maatregelen om Hem niet te missen wanneer Hij terugkomt met al zijn hemelse engelen.

Dan g a je er voor!

*

Waarom ontbreekt dit soms toch?

Laat ik tegen het einde van deze preek twee dreigende stringen noemen.[8.1]

1. Het kost ons soms nog moeite om ons werkelijk over te geven. Dan worden we als Achan die iets van de aardse buit uit Jericho wilde behouden en stiekem meenam. Hij hinkte op twee gedachten. Hij wilde het beloofde land binnengaan, maar hij wilde ook nog stevig vasthouden aan wat de heidense cultuur hem bood. Een schat in de toekomst, maar graag ook een schat op aarde.[8.2]

Het ontbrak Achan aan overgave.

En in plaats van alles te verkopen om die hemelse schat van het beloofde land te winnen, ging hij iets van de aardse schatten ingraven in zijn eigen kluisje. Hij groef zichzelf vast in de aarde toen hij er zijn gestolen sieraden in begroef.

Achan is dood, maar zijn mentaliteit niet.

Het gebeurt ook vandaag dat mensen zich niet echt gewonnen geven aan God. Ze willen ook nog wat meepakken van wat tot deze wereld behoort, tot het rijk van Mammon. Ze graven zich in met hun geld of hun lust of hun verkeerde gewoonte. Misschien zien de mensen het niet, maar eigenlijk ben je dan veel zuiniger op wat je zelf hebt ingegraven in dit leven dan dat je blij bent om de Heiland die God je hier beneden doet vinden.

Dan vergeten we dat het niet alleen gaat om de hemel, maar om het hemelrijk. Dat we met ons hele leven onderdaan worden van een *andere* Koning.

Daar dwalen we gauw van af.

Het kost ons strijd om ons gewonnen te geven aan Hem, met huid en haar, met hart en ziel, met lijf en leden.

2. Maar de tekst duidt nog iets anders aan waardoor we soms vertraagd worden in onze vreugde over

de hemelse schat.

De man die de schat vindt, *verbergt* die opnieuw.

Dit tweede verbergen is anders dan het eerste. De eigenaar wilde iets *voor langere tijd* verbergen, maar de vinder wil juist *op korte termijn* kopen en gebruiken. Toch kan hij niet tot dat gebruik komen zonder de schat eerst weer te verbergen. Hij moet de schat voorlopig laten waar die is: verborgen onder de grond.

Maar één ding moet hij doen: *onthouden* in welk akkertje de schat ligt. Stel dat hij dit vergat!**[8.3]**
Dat is helaas de gelijkenis van sommige christenen. Die luidt als volgt:

„Het koninkrijk der hemelen is gelijk aan een schat, verborgen in een akker, die een mens ontdekte en verborg, en toen hij heenging werd hij sterk afgeleid en hij vergat de akker waar hij de schat had gevonden. Om toch wat aan het leven te hebben, gebruikte hij toen alles wat hij had om in deze wereld plezier te maken, totdat hij zelf in een dodenakker werd begraven.”

Dat is een verschrikkelijke gelijkenis. God wil voorkomen dat dát uw levensverhaal zou worden. Daarom vertelt Jezus u een heel ander voorbeeldverhaal. Van een man die verborg en níet vergat.

Wanneer een schatzoeker de schat heeft gevonden en wanneer hij die eerst verborgen houdt, dan zet hij een kruisje op de kaart: daar ligt het kapitaal!

God heeft ook een kruisje op de wereldkaart gezet: dáár is het. Dat kruisje is gezet bij Golgota. Dáár is de plek.

U moet nu de kaart goed bewaren. De schatgraverskaart: het evangelie, de bijbel.

Wie echt blij is met zijn Heiland, zet bij deze tekst in de bijbel zijn eigen kruisje: niet vergeten!**[8.4]**

*

Het is maar een korte tekst in deze dienst.

Een kleinbeeld.

Als miniatuur.

Maak er zelf een medaillon van dat je om je hals draagt deze week.

Of schrijf het op een blaadje papier en hang het aan de muur in je kamer.

Kijk er vaak naar. Voel het even.

En denk dan steeds:

„Niet vergeten! Hij is het helemaal waard om alles op alles te zetten om Hem te winnen!”

Er ligt een schat op ú, op jóu te wachten.

Dichtbij.

Onopvallend.

Verkoop al wat je hebt: schakel over op geloof alleen.

En absoluut zeker: de hemel gaat voor je open, het paradijs komt terug.

Ik hoop daarom dat u het beeld van deze gelijkenis niet vergeet. Ik hoop dat u het herkent als úw eigen spiegelbeeld. En dat u bij uzelf zegt:

„Ik ben die man, ik ben die vrouw, ik ben die jongere. Over mij ging de tekst van deze zondag. Ik weet het zeker.

Want ik ben het zelf die de schat gezien heb in de akker. Ik ben het die stilletjes alles ga zetten op díe akker. Omdat ik diep blij ben over de schat die ik daar vond. Ik ben het die de plek nooit meer zal vergeten.´´

Als je in je gekruisigde Heiland de hemel hebt gevonden, ken je alle dagen van je leven de *binnenpret* van het geloof!